

מ"ת 38973/10/21 - תופיק חרבאוי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 38973-10-21 מדינת ישראל נ' חרבאוי ואח'
תיק חיצוני: 366478/2021

מספר בקשה: 35

בפני	כבוד השופט אליאנא דניאלי
המבקש	תופיק חרבאוי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

הרקע לבקשה וטיעוני הצדדים

בפני בקשה שנייה לעיון חוזר לפי סעיף 52 בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו - 1996, במסגרתה התבקש להורות על שינוי תנאי השחרור של המבקש, כך שהוא יוכל לצאת את מקום מעצר הבית לצרכי עבודה, בפיקוח.

נגד המבקש ו-3 אחרים (בהן שתי חברות) הוגש כתב אישום האוחז ב-12 אישומים, המייחס למבקש שורה ארוכה של עבירות ובהן קשירת קשר, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא, זיוף בנסיבות מחמירות בצוותא, סיוע להתחזות לאחר, מעשי פזיזות ורשלנות בצוותא, שיבוש מהלכי משפט, הפרעה לשוטר, ועוד.

מעובדות כתב האישום עולה כי המבקש פעל בצוותא עם אחיו, במשך כשנה וחצי, לקבל במרמה חוזי התקשרות לאספקת כוח אדם להשמת עגורנאים באתרי בניה, ולקבל תשלום עבור שירותי השמה אלו.

המבקש ואחיו פעלו לספק שירותי עגורנאים שאינם מוסמכים לכך, בזיפים לשם כך תעודות רשמיות לכאורה מטעם המדינה. במעשיהם סיכנו את שלומם ובטחונם של העובדים באתרי הבנייה.

ביום 16.11.21 הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני, בירושלים, לאחר שקבע כי ממעשיו נשקפת לכאורה מסוכנות.

ביום 7.4.22, לאחר קבלת תסקיר שרות המבחן, ונוכח חלוף הזמן מאז מעצרו באיזוק אלקטרוני, אימץ בית המשפט את המלצת שרות המבחן והורה על הסרת האיזוק האלקטרוני. עם זאת, דחה בית המשפט את הבקשה לאפשר למבקש לצאת לעבודה, נוכח התרשמותו כי יש צורך במקום עבודה בו ישהה המבקש באופן קבוע וניתן יהיה לאתרו.

נקבע כי ככל שהמבקש ימצא עבודה במקום קבוע, יוכל לפנות בבקשה לעיון חוזר.

החלטה זו היא המקור לבקשה הנוכחית, במסגרתה עותר המבקש כי בית המשפט יתיר יציאתו לעבודה במקום קבוע, אצל חבר המשפחה מזה שנים רבות, בעסק למסחר ומכירת ציוד וצבע בכפר עקב. נטען כי מדובר בכפר המצוי בשטח ישראל, כי במסגרת עבודתו ישהה המבקש בחנות, תחת פיקוחו הצמוד של המעסיק, שאף התחייב להסיע את המבקש בעצמו מביתו למקום העבודה, ולהשיבו לביתו בתום יום העבודה.

נטען כי המבקש לא הפר את התנאים המגבילים בהם הוא מצוי, וכי עובר למעצרו עבד כעצמאי, דאג לפרנסתו ותמך כלכלית בשני הוריו, שעה שמאז מעצרו הוא נאלץ להיתמך כלכלית על ידי הוריו ואחיו אשר מתקשים לפרנס אף את עצמם.

המשיבה התנגדה לבקשה נוכח חלוף הזמן הקצר מהחלטת השחרור מאיזוק. כן טענה כי המבקש עותר לאפשר לו לעבוד משך רוב שעות היום בשטח שאין לכוחות האכיפה שליטה בו או יכולת פיקוח ממשית. נטען כי היעדרות לבקשה משמעה למעשה הסרת מלוא ההגבלות. הוגשה פסיקה לשם תמיכה בטענה האמורה.

ב"כ המבקש טען בדיון שהתקיים בפניו כי בניגוד לעמדת המשיבה, עצורים רבים משתחררים למעצר בית ללא מניעה בכפר עקב, וכי הוא אינו מבקש לשחרר את המבקש למעצר בית, אלא למקום עבודה בלבד.

במסגרת הדיון נקבע כי ב"כ המבקש יוכל להגיש אסמכתאות נוספות המעידות על שחרור לכפר עקב, וכי ההחלטה תינתן לאחר קבלת אסמכתאות אלו. משהתקבלו האסמכתאות האמורות, וב"כ המבקש הוסיף וטען כי הכפר נמצא בשליטה בטחונית ואזרחית מלאה, בשלה שעת ההחלטה.

דין

נקודת המוצא לדיון בבקשת המבקש היא העובדה כי הוא עומד לדיון בגין כתב אישום הנושא אישומים רבים, ומייחס לו כאמור עבירות מרמה וזיוף מתמשכות, מתוחכמות ושיטתיות, אשר היה בהן לכאורה כדי לסכן את הנמצאים באתרי הבניה. כן עומד המבקש לדיון בעבירות של שיבוש מהלכי משפט, הפרעה לשוטר, ועוד, ומשכך, מטבע הדברים היכולת ליתן בו אמון, מוגבלת בשלב זה.

בנסיבות אלו, הורה תחילה בית המשפט על מעצרו באיזוק, ובהמשך הורה על ביטול האיזוק, ואף איפשר למבקש שעות התאורות, לצד נכונות לבחון שילובו גם בעבודה, ובלבד שניתן יהא לוודא כי אכן המבקש מקפיד על תנאי השחרור.

נשאלת השאלה לפיכך, אם עבודה בכפר עקב תאפשר פיקוח על תנאי השחרור, ואם המשטרה תוכל לוודא כי המבקש אכן נמצא במקום העבודה בשעות העבודה המבוקשות.

יאמר כבר עתה, כי לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת הפסיקה בסוגיה זו, באתי לכלל מסקנה כי אין

מקום להיעתר לבקשה.

עיון בפסיקה מלמד כי חלק מהכפר שייך לרשות הפלשתינאית, וכי ככלל יקשה על המשטרה להיכנס למקום ולבחון את הימצאותו של המבקש שם (ר' בש"פ 8482/20, **קרעין נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 27.1.21 (פורסם בנבו)). במסגרת בש"פ 7589/17, **מדינת ישראל נ ג דאת**, ניתן ביום 2.10.17 (פורסם בנבו), הוטעם כי קיים קושי להביא מכפר זה עדים על ידי המשטרה. באותו ענין עלה במסגרת החלטה נוספת הקושי לבצע פיקוח בכפר זה (בש"פ 5730/17, **מדינת ישראל נ ג דאת**, ניתן ביום 19.7.17 (פורסם בנבו)).

במסגרת בש"פ 6177/11, **סלאמה נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 30.8.11 (פורסם בנבו), בחן בית המשפט העליון טענה לאפליה בכפר זה ממש. באותו ענין מדובר היה אמנם באיזוק אלקטרוני, ואולם נימוקי בית המשפט תקפים גם בשאלת היכולת לפקח על תנאי שחרור. בית המשפט העליון ציין באותו ענין כי הקושי לאכוף חלופה באזורים מסויימים במזרח ירושלים הוא קושי ידוע, וכי "**אין בית המשפט יכול להיות כסוי עיניים או שוטה**" בענין זה. הוטעם כי אף אם צודק המבקש בטרונייתו בכל הנוגע לטענה כי לא ניתן לפקח על איזוק אלקטרוני באותו מקום הרי שמדובר בתמונה מורכבת, עקב נסיבות מדיניות ובטחוניות, וכי הגם שמדובר במציאות עגומה, אין הדבר מהווה אפליה.

במ"ת 13106-06-17 של בית משפט זה בעניינו של **חדאד**, מיום 16.7.17, הובהר על בסיס נייר עמדה של המשטרה, כי הגם שהכפר מצוי בשליטה ישראלית, הוא נמצא מחוץ לגדר ההפרדה, השליטה על ביטחון הפנים בו נתונה בידי צה"ל, וכל כניסה של כוחות ביטחון מצריכה תיאום מול הצבא, אישור תוכניות וסיוע כוחות צבא ומשטרה רבים.

ערה אני, כפי שעולה מהפסיקה אותה הציג ב"כ המבקש, כי לעיתים משחררים בתי המשפט נאשמים לחלופת מעצר בכפר זה, ואולם כמתואר לעיל, עסקינן במקום בו קיימים קשיי פיקוח משמעותיים, מהם לא ניתן להתעלם במקרה שבפניי.

בהתחשב במעשים המיוחסים למבקש ובקושי הנובע מהם ליתן בו אמון, בהתחשב בכך שהמבקש עותר לאפשר לו לעבוד במקום, קרי אין המדובר בסירוב לבקשתו אשר יותירו במעצר, אלא אך יאלץ אותו להוסיף ולחפש מקום עבודה בו ניתן יהא לפקח על הימצאו שם, ובשים לב לקשיי הפיקוח בכפר כמפורט לעיל, איני נעתרת לבקשה. איני מתעלמת מההתרשמות החיובית מהמפקח המוצע, ואולם בהתחשב במכלול שתואר לעיל, באתי לכלל מסקנה כי אין די בהתרשמות מהמפקח, מקום בו קיים קושי לפקח פיקוח ממשי, וכאשר קיים קושי ליתן אמון במבקש עצמו.

מובהר כי נוכח חשיבות מתן האפשרות להתפרנס, אף בעניינו של מי שמצוי בתנאי שחרור, יוכל המבקש לשוב ולהגיש בקשה לאפשר לו לצאת לעבודה, ככל שימצא מקום עבודה קבוע בו ניתן יהא לקיים פיקוח אמיתי.

ניתנה היום, כ' סיוון תשפ"ב, 19 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

